

νων ὀρνέων πρὸς τὰ τῶν ξηροβατικῶν· πολλαπλάσιον γὰρ
 ἔχει τὰ τῶν ἐνύδρων κατὰ λόγον τὸ ὠχρὸν πρὸς τὸ λευκόν.
 (2) Καὶ τὰ χρώματα δὲ τῶν ὤων διαφέρει κατὰ τὰ γένη
 τῶν ὀρνίθων· τῶν μὲν γὰρ λευκά ἐστι τὰ ὤα, οἷον περιστε-
 5 ρᾶς καὶ πέρδικος, τῶν δ' ὠχρά, οἷον τῶν περὶ τὰς λίμνας,
 τῶν δὲ κατεστιγμένα, οἷον τὰ τῶν μελεαγρίδων καὶ φασια-
 νῶν· τὰ δὲ τῆς κεγχρίδος ἐρυθρά ἐστίν ὥσπερ μίλτος. ἔχει
 δὲ τὰ ὤων διαφορὰν· τῇ μὲν γὰρ ὀξύ, τῇ δὲ πλατύτερόν ἐστιν·
 ἐξιόντος δ' ἡγεῖται τὸ πλατύ. ἔστι δὲ τὰ μὲν μακρὰ καὶ
 10 ὀξέα τῶν ὤων θήλεια, τὰ δὲ στρογγύλα καὶ περιφέρειαν
 ἔχοντα κατὰ τὸ ὀξύ ἄρρενα. (3) Ἐκπέττεται μὲν οὖν ἐπω-
 ζόντων τῶν ὀρνίθων, οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ αὐτόματα ἐν τῇ γῇ,
 ὥσπερ ἐν Αἰγύπτῳ, κατορυπτόντων εἰς τὴν κόπρον· καὶ ἐν
 Συρακούσαις δὲ φιλοπότης τις ὑποτιθέμενος ὑπὸ τὴν ψίαθον
 15 εἰς τὴν γῆν τοσοῦτον ἔπινεν, ὥς φασί, χρόνον συνεχῶς, ἕως
 ἂν ἐκλαπεῖν τὰ ὤα. Ἦδη δὲ καὶ κείμενα ἐν ἀγγείοις ἀλεινοῖς
 ἐξεπέφθη, καὶ ἐξῆλθεν αὐτόματα. (4) Ἡ μὲν οὖν γονὴ πάν-
 των τῶν ὀρνίθων λευκὴ, ὥσπερ καὶ τῶν ἄλλων ζώων· ὅταν
 δ' ὀχευθῇ, ἄνω πρὸς τὸ ὑπόζωμα λαμβάνει ἢ θήλεια. Καὶ
 20 τὸ μὲν πρῶτον λευκὸν καὶ μικρὸν φαίνεται, ἔπειτα ἐρυθρὸν
 καὶ αἱματῶδες, αὐξανόμενον δ' ὠχρὸν καὶ ξανθὸν ἅπαν·
 ὅταν δ' ἡδὴ γίνηται ἀδρότερον, διακρίνεται, καὶ ἔσω μὲν τὸ
 ὠχρὸν, ἔξω δὲ τὸ λευκὸν περιίσταται. Ὅταν δὲ τελειωθῇ,
 ἀπολύεται τε καὶ ἐξέρχεται, [πεφυκὸς] οὕτω τῷ καιρῷ ἐκ
 25 τοῦ μαλακοῦ μεταβάλλειν ἐπὶ τὸ σκληρὸν, ὥστ' ἐξέρχεται
 μὲν οὐπω πεπηγὸς, ἐξελθὼν δ' εὐθὺς πῆγνυται καὶ γίνεται

16. Ἐκλαπεῖν] ἐκλέποι Bk. — 24-25. Ἐκ τοῦ μαλακὸν εἶναι μεταβάλ-
 λον Bk.